

Titel: Værneting og Forening af Straffesager.

Citation: "Værneting og Forening af Straffesager.", i *1902/1903: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r13-shoot-chptrd1e18018/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 716.

Beskikkelse af en offentlig Forsvarer indskrænker ikke Sigtedes Ret til selv at drage Omsorg for sit Forsvar; men Forsvareren behøver ikke Sigtedes Samtykke til at foretage de Handlinger, som han anser for nødvendige eller hensigtsmæssige til dennes Tarv.

§ 717.

De offentlige Forsvarere erholde Vederlag af det offentlige for den enkelte Sag, for saa vidt Krav herpaa ikke er frafaldet. Retten fastsætter dette Vederlag efter Arbejdets Betydning og Omfang ved Dommen, eller naar Forsvarens Virksomhed er afsluttet. I øvrigt gælde Bestemmelserne i Lov om Sagførersalær m. m. af 24de Maj 1879 for de offentlige Forsvarere.

*Kapitel 67.***Værneting og Føring af Straffesager.**

§ 718.

Enkeltstaaende Retshandlinger foretages i Reglen ved Underretten i den Retskreds, hvor den Person, som skal aføres, bor eller opholder sig, eller hvor den Ting findes eller antages at være, til hvilken Retshandlingen har Hensyn.

§ 719.

Forundersøgelse kan begæres enten i den Retskreds, hvor Forbrydelsen er begaaet, eller hvor Sigtede er paagreben, eller hvor han bor eller opholder sig, eller hvor Oplysninger i Sagen antages bedst at kunne tilvejebringes.

§ 720.

Domsforhandling skal med Hensyn til alle i Kongeriget begaaede Forbrydelser i Reglen foregaa ved den Ret, i hvis Kreds Handlingen er foretaget. Udkræves flere Handlinger til Forbrydelsens Begreb, er den Ret Værneting, i hvis Kreds den sidste af dem er foretagen. Udgøre flere i forskellige Retskrede foretagne strafbare Handlinger, som hver især vilde begrunde Værneting efter foranstaaende Regler, tilsammen een Forbrydelse, eller er en Forbrydelse begaaet paa Grænsen af flere Retskrede, eller er det uvist, i hvilken af flere bestemte Retskrede en Forbrydelse er begaaet, kan Forfølgning ske ved en hvilken som helst af de Retter, om hvilke der paa Grund af de angivne Omstændigheder opstaar Spørgsmaal.

§ 721.

Som Gerningsstedets Værneting ved Forbrydelser, der begaaes uden for Kongerigets Søterritorium om Bord paa dansk Skib eller af Personer, som høre til saadant Skib, anses den Ret, til hvis Kreds Skibet ved sin Hjemkomst til Kongeriget ankommer for at lodse eller lade.

§ 722.

Ved den Ret, i hvis Kreds Sigtede bor, eller, hvis han ikke har Bolig i Riget, ved Forfølgningens Begyndelse opholder sig, eller, hvis han ikke findes i Riget, ved den Ret, i hvis Kreds han sidst havde Bolig eller opholdt sig, kunne forfølges:

1) de under de danske Domstoies Paakendelse hørende Forbrydelser, som be-
gaas uden for Kongerigets Grænser,

2) de Forseelser, som det tilkommer Politimesteren at paatale (§ 699), uden
Hensyn til, om de paatales af ham eller af andre,

3) andre Forbrydelser, naar der mangler saadanne Oplysninger, som betinge
Anvendelse af § 720.

Danske i Udlandet ansatte Embedsmænd, der ikke ere det paagældende Lands
Domsmyndighed undergivne, og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater
hørende Personer anses ved Anvendelsen af ovenstaaende Regel som havende Bolig i
Kjøbenhavn, for saa vidt de ikke maatte have vedligeholdt Bolig noget andet Sted i
Riget. Det samme gælder om andre danske Undersaatter, som ikke kunne sagsøges i
det Land, hvor de have Bopæl.

§ 723.

I de i § 722 ommeldte Tilfælde kan Sagen ogsaa forfølges ved den Ret, i hvis
Kreds Sigtede er bleven paagreben.

§ 724.

Forbrydelser, hvis Paatale efter § 729 kan ske under een Sag, kunne under eet
forfølges ved enhver Ret, som er Værneting for nogen af de paagældende Forbrydelser.
Horer nogen af de Forbrydelser, mellem hvis Værneting Valg haves, for Underretten,
medens en eller flere andre høre under Landsrettens Paakendelse, træder i Under-
rettens Sted den Landsret, til hvis Kreds den hører.

§ 725.

Sager mod en Forening til dens Ophævelse i Medfør af Grundloven af 28de
Juli 1866 § 87 forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Foreningen eller dens Bestyrelse
har sit Sæde, eller, naar saadant ikke med Sikkerhed kan udfindes, hvor et af Be-
styrelsens Medlemmer bor.

Sag til Stadfæstelse af de i Lov af 3die Januar 1851 § 14, jfr. § 15, omhand-
lede Forbud forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Forbudet er nedlagt.

Paa Sager, hvorunder Paastand alene nedlægges om nogen af de øvrige i § 670
omhandlede Følger, finde Reglerne i §§ 720—723 tilsvarende Anvendelse.

§ 726.

Afvigelse fra Reglerne om Værneting kan, saa længe Domsforhandling endnu
ikke er begyndt, paa Begæring, naar særegne Grunde findes at tale derfor, beslattes
af Landsretten, dersom Spørgsmaalet angaar Underretter i samme Landsretskreds, og
i andre Tilfælde af Højesteret (§ 764).

Sager, der skulle forhandles for Nævningeret, kunne af Sigtede begæres fore-
tagne paa det Sted, hvor Landsretten har sit Hovedsæde — eller undtagelsesvis for
den først forestaaende Nævningeret i Landsretskredsen — naar Varetægtsfængslet derved
efter Landsrettens Skøn vil blive væsentlig afkortet, uden at Bekostningen for det
offentlige vil blive forhøjet i nogen uforholdsmæssig Grad.

§ 727.

Efter Begæring kan Retten meddele Tilladelse til, at en begyndt Forfølgning
overflyttes til en anden Ret, som efter foranstaaende Regler er lovligt Værneting, naar

dette paa Grund af Vidners Bopæl eller af anden særlig Grund skennes hensigtsmæssigt til Sagens Fremme. Beslutning herom tages af den Ret, ved hvilken Forfølgningen er begyndt, naar den anden Ret deri er enig, og ellers af den fælles overordnede Ret (§ 764). En Beslutning, hvorved en Begæring om Sagens Overflytning til en anden Ret nægtes, kan paakæres.

§ 728.

Naar Sigtede møder, prøver Retten ikke i Embeds Medfør, om Sagen er indbragt for ret Værneting. Indsigelse er udelukket, naar Sigtede, forend Domsforhandlingen er begyndt, har haft Adgang til at fremsætte den, uden at dette er sket.

At Forundersøgelse eller enkeltstaaende Betshandlinger uden for Domsforhandling ikke ere foregaaede ved rette Værneting, berøver dem ikke deres Gyldighed.

Er der Strid mellem flere Retters Afgørelser af et Værnetingsspørgsmaal, kan det af Paatalemyndigheden indbringes til Afgørelse for Landsretten, hvis Retterne høre til samme Landsretskreds, og i andre Tilfælde for Højesteret. Herved finde i øvrigt Reglerne i Kapitlerne 88—90 Anvendelse, saaledes at der ved Fristernes Beregning tages Hensyn til den sidste Afgørelse.

§ 729.

Skal Forfølgning, enten ved Undersøgelsesret eller ved den dømmende Ret, samtidig finde Sted mod samme Sigtede for flere Forbrydelser eller mod flere Sigtede som delagtige i een Forbrydelse, bør dette ske under een Sag, for saa vidt saadant lader sig gøre uden væsentlig Forhaling eller Vanskelighed.

§ 730.

Retten kan paa Begæring eller i Embeds Medfør beslutte Adskillelse af de Straffesager, som ere forenede i Henhold til § 729. Det beror paa Retten, om de Sager, som kun paa Grund af Foreningen forfølges for den, efter Adskillelsen fremdeles skulle behandles ved den eller ikke; samme Regel gælder, naar Foreningen opbører af anden Grund, saasom Frafald af Forfølgning.

§ 731.

Retten kan med Hensyn til flere selvstændige Sager, der samtidig henstaa for Undersøgelsesretten eller samtidig for den dømmende Ret, beslutte, at de skulle forbindes til een Sag, dog, naar Sogsmaalene ikke staa i det i § 729 forudsatte Forhold til hinanden, kun, naar ingen af Parterne gør Indsigelse derimod.

Beslutningen tages af den Ret, for hvilken Sagerne henstaa, eller, hvis Spørgsmaal er om Forening af Sager, som ere tingfæstede dels ved Landsretten, dels ved en under den hørende Underret, af Landsretten. Forfølges Sagerne ellers for forskellige Retter, og der ikke er Enighed, afgøres Spørgsmaalet af vedkommende overordnede Ret (§ 764).

§ 732.

Retten kan omgøre Beslutninger, som den har truffet i Medfør af §§ 730 og 731; dog kan en Sags Overgang til en anden Ret kun besluttes overensstemmende med Forskrifterne i § 731, 2det Stykke.

§ 733.

Retterne ere beføjede til i en fremmed Retskreds, uden Mellekomst af Retten i denne, at lade foretage Forkyndelser samt at lade udføre Anholdelsesbeslutninger, Fængslingskendelser og Befalinger om ved Tvang at fremstille Vidner eller Syns- eller Skønsmænd for Retten. Naar det i øvrigt til Undersøgelsens Fremme findes hensigtsmæssigt, kan Retten foretage Embedshandlinger i en fremmed Retskreds med Samtykke af Retten i denne eller af højere Ret, og i paatrængende Tilfælde uden saadant Samtykke. Fornøden Meddelelse skal snarest muligt ske til Retten i den paagældende Kreds.

*Kapitel 68.***Retsmøder og Retsbøger.**

§ 734.

Retsmøderne ere offentlige, hvor ikke det modsatte særlig er foreskrevet. Dog kan Retten undtagelsesvis paa Begæring af en Part eller i Embeds Medfør beslutte, at Forhandlingen skal foregaa for lukkede Døre, naar Hensyn til Sædeligheden eller Orden og Ro i Retslokalet kræver det, og ved Retshandlinger, som finde Sted uden for Domsforhandling, tillige, naar særegne Omstændigheder give Grund til at antage, at Retsmødets Offentlighed vil være til Hinder for Sagens Oplysning, eller det begæres af Værgen for en Sigtet under 18 Aar. Domme afsiges stedse i offentligt Møde.

§ 735.

Rettens Beslutning, at Dørene skulle lukkes, sker ved Kendelse, efter at Parterne have haft Lejlighed til at udtale sig. Kendelsen afsiges offentlig; om Dørene skulle lukkes under den forudgaaende Forhandling, afgør Rettens Formand.

Beslutning om, at Dørene skulle lukkes, kan træffes saa vel ved Forhandlingens Begyndelse som i Lobet af denne; den kan straks eller senere indskrænkes til en Del af Forhandlingen.

§ 736.

Naar det i Medfør af de foregaaende Paragrafer beslutes, at Retshandlinger for en Ret, som bestaar af en enkelt Dommer, og ved hvilke ingen særlig Retskriver er til Stede, skulle foregaa for lukkede Døre, samt ellers, hvor Loven særlig bestemmer det, skal en Stævningsmand eller, i Mangel af en saadan, en fuldmægtig, uberygtet Mand i selvstændig Stilling af Dommeren tilkaldes som Retsvidne. Kan en saadan ikke straks komme til Stede, bliver Retshandlingen at udsætte, medmindre dens Ojemed derved vilde staa i Fare for at forspildes.

Reglerne i § 680 finde tilsvarende Anvendelse ved Retsvidners Tilkaldelse; de derved opstaende Spørgsmaal afgøres af Dommeren. Denne sørger saa vidt muligt for, at Tilkaldelsen af andre end Stævningsmændene sker efter Omgang; kun i Nødsfald kan en Person tilkaldes til at fungere flere Dage efter hinanden. Udebliver et tilkaldt Retsvidne uden lovligt Forfald eller uden betimelig Anmeldelse herom, kan det straffes med en Bøde af indtil 20 Kr. Dommeren kan paalegge Retsvidnerne at iagttage Tavshed om, hvad de ved Retshandlingen erfare om Undersøgelsens Genstand; Overtrædelse af et saadant Paalæg straffes med Bøder indtil 100 Kr.